

ĐẠI SỨ QUÁN HỢP CHUNG QUỐC HOA KỲ

Phòng Thông tin - Văn hóa

Tầng 3, Rose Garden Tower, 6 Ngọc Khánh

Hà Nội, Việt Nam

(84-4) 831-4580 -- Fax: (84-4) 831-4601

TẠP CHÍ ĐIỆN TỬ CỦA BỘ NGOẠI GIAO MỸ
CHƯƠNG TRÌNH NGHỊ SỰ CHO CHÍNH SÁCH ĐỐI NGOẠI CỦA MỸ, THÁNG 3/2000
VIỆC HOẠCH ĐỊNH CHÍNH SÁCH ĐỐI NGOẠI MỸ

CÁC TỔ CHỨC PHI CHÍNH PHỦ:

TIẾNG NÓI CỦA NHÂN DÂN

Phỏng vấn Trợ lý Ngoại trưởng Mỹ Julia Taft

Theo lời bà Julia Taft, trợ lý Ngoại trưởng Mỹ về các vấn đề Dân số, Người tị nạn và Nhập cư, các nhà hoạch định chính sách đối ngoại tham khảo ý kiến của các tổ chức phi chính phủ (tổ chức phi chính phủ) để đảm bảo rằng chính sách đối ngoại của Mỹ phản ánh các quan điểm và tư tưởng của nhân dân Mỹ. "Nếu một vấn đề nào đó nổi lên trong cộng đồng phi chính phủ - thực sự là một cộng đồng của lương tâm - và các tổ chức phi chính phủ sử dụng các chân rết và mối quan hệ quốc tế của họ thì ảnh hưởng của nó sẽ được nhận biết không chỉ trong chính sách của Mỹ mà cả ở châu Âu và khắp nơi trên thế giới".

Biên tập viên Susan Ellis có cuộc phỏng vấn sau đây với bà Taft.

Hỏi: Bà đánh giá thế nào về ảnh hưởng của các tổ chức phi chính phủ đối với việc hoạch định chính sách ngoại giao?

Taft: Ở Mỹ có trên một triệu tổ chức phi chính phủ đại diện cho nhiều tín ngưỡng, các nhóm văn hóa, các tổ chức môi trường, các nhóm dịch vụ xã hội và các thương hội. Tổ chức phi chính phủ là một nhóm công dân tự nguyện, có mục đích phi lợi nhuận, được tổ chức ở cấp địa phương, quốc gia hay quốc tế, định hướng hoạt động theo nhiệm vụ và do những người có cùng một mối quan tâm điều hành. Chúng tôi có thể tiếp cận những nhóm này để tham khảo ý kiến của họ và tôi có cảm giác là họ có ảnh hưởng lớn đối với chính sách đối ngoại của chúng tôi. Bởi vì chúng ta là một thiết chế dân chủ nên các nhà hoạch định chính sách đối ngoại luôn tìm hiểu các quan điểm và ý kiến của đại diện các tổ chức phi chính phủ để giúp đảm bảo rằng chính sách đối ngoại phản ánh một bình diện lớn những mối quan tâm của nhân dân Mỹ.

Hỏi: Những yếu tố căn bản nào dẫn đến sự tăng trưởng cả về số lượng và ảnh hưởng của các tổ chức phi chính phủ trên thế giới?

Taft: Ở một số nước, chúng ta đang thấy có sự bùng nổ mạnh mẽ của các tổ chức phi chính phủ. Tôi nhớ mới đây đã có lần đọc được một thông tin là chỉ riêng ở một nước châu Phi đã có tới 20.000 tổ chức phi chính phủ. Trong số đó có nhiều nhóm tự cứu, cũng giống như nhiều tổ chức phi chính phủ có khởi nguồn từ Mỹ.

Như vậy, số lượng tổ chức phi chính phủ ngày càng tăng là vì con người có nhu cầu kiểm soát một phần nào đó cuộc sống của bản thân họ. Chúng ta thấy ở các nước đang phát triển, các tổ chức phi chính phủ cố gắng đưa ra quyết định về những vấn đề chung có ảnh hưởng đến các thành viên của họ nhằm giúp họ cải thiện cuộc sống.

Còn ở những nơi không có một cơ cấu chính phủ được tổ chức tốt thì chính các tổ chức phi chính phủ lại thường tham gia vào cơ chế tự quyền. Như vậy, thực sự có sự lớn mạnh của các tổ chức phi chính phủ, kể cả trong các xã hội còn chưa quen với họ, chẳng hạn như các quốc gia thuộc Liên Xô cũ.

Hỏi: Các tổ chức phi chính phủ cộng tác với Bộ Ngoại giao và các cơ quan chính phủ khác của Mỹ trong lĩnh vực chính sách đối ngoại bằng những cách nào?

Taft: Cơ quan Phát triển quốc tế của Mỹ (USAID) có một hội đồng cố vấn chính thức về viện trợ tự nguyện cho nước ngoài. Hội đồng này đã tồn tại từ đầu những năm 1950, tạo điều kiện cho các tổ chức và cá nhân tìm hiểu nhiều hơn về các chương trình viện trợ của chính phủ Mỹ và cố vấn cho họ theo định hướng của các chương trình này.

Ngoài ra còn có một hội đồng cố vấn khác do các tổ chức phi chính phủ có mối quan hệ đối thoại thường xuyên với Bộ Ngoại giao về chính sách kinh tế lập nên.

Cục Dân số, Tị nạn và Nhập cư do tôi đứng đầu dành khoảng một phần ba quỹ thời gian chúng tôi có để gặp gỡ với các tổ chức phi chính phủ. Họ là đối tác rất chặt chẽ của chúng tôi trong việc thực hiện các hoạt động cứu trợ quốc tế cho người tị nạn, cũng như hỗ trợ việc tái định cư người tị nạn tại Mỹ.

Thêm vào đó, có một nhóm các tổ chức dân số và kế hoạch hóa gia đình hoạt động rất tích cực và hết sức hữu ích cho cả chính phủ Mỹ và Liên hợp quốc trong quá trình xây dựng các kế hoạch hành động và các tài liệu liên quan đến vấn đề thế giới cần làm những việc gì để làm cho các dịch vụ kế hoạch hóa gia đình có thể được tiếp cận dễ dàng hơn.

Cũng cần kể đến các nhóm hoạt động về môi trường, và hiện nay chúng ta đang có các nhóm phụ nữ đang tham gia trong chương trình Bắc Kinh Cộng-Năm, hoạt động tiếp theo của Hội nghị Phụ nữ Bắc Kinh năm 1995, sẽ là một phần trong chương trình nghị sự của Đại hội đồng Liên hợp quốc họp vào tháng Sáu tới.

Hỏi: Bà có cho rằng Bộ Ngoại giao Mỹ đang thành công trong việc xây dựng mối quan hệ đối tác toàn cầu với các tổ chức phi chính phủ? Bà có thể cho biết một vài ví dụ?

Taft: Tôi cho rằng ví dụ điển hình nhất là khi chúng tôi cùng làm việc với nhau trên hiện trường, và là các chương trình cứu trợ người tị nạn. Chúng tôi có các nhân viên được phân công làm việc với người tị nạn, các tổ chức phi chính phủ và các cơ quan của Liên hợp quốc, và chúng tôi thực sự đã trở thành các đối tác không thể chia cắt bởi vì chúng tôi đều hướng về mục đích cứu vãn cuộc sống của người tị nạn.

Chúng tôi rất thành công trong lĩnh vực môi trường. Các tổ chức phi chính phủ thường xuyên làm việc với Bộ Ngoại giao về các chính sách môi trường quốc tế, hiệu ứng nhà kính và các vấn đề tương tự.

Đặc biệt thành công là năm 1999 chúng tôi đưa ra tài liệu Tổng kết Cairo-Cộng-Năm, báo cáo về tiến độ và những thách thức trong quá trình thực hiện chương trình hành động do Hội nghị quốc tế về Dân số và Phát triển tổ chức tại Cairo năm 1994 đưa ra. Chúng tôi cộng tác với vài chục tổ chức phi chính phủ trong suốt cả năm 1999 để soạn thảo bản Tổng kết, và họ hỗ trợ chúng tôi rất nhiều trong quá trình đàm phán để thông qua tài liệu này.

Hỏi: Các tổ chức phi chính phủ có ảnh hưởng lớn nhất trong những lĩnh vực nào?

Taft: Có hai ví dụ thường được sử dụng để minh họa cho tầm quan trọng của các tổ chức phi chính phủ. Một là việc chấm dứt nạn đánh bắt cá voi thương mại do ẹy ban Đánh bắt cá voi quốc tế đưa ra. Quyết định này chính là kết quả của một nỗ lực quốc tế với sự tham gia của các chính phủ có cùng quan điểm cộng tác với các tổ chức phi chính phủ của Mỹ và các đối tác khu vực của họ trên khắp trên thế giới để hạn chế nạn đánh bắt cá voi nhằm duy trì và bảo vệ loài cá này.

Chúng tôi cũng sử dụng kỹ thuật này để giải quyết vấn đề cấm mìn sát thương. Các tổ chức quốc tế và các tổ chức phi chính phủ cùng làm việc với nhau, chủ yếu thông qua một trang Web. Họ đã xây dựng một hệ thống thư điện tử

nổi mạng toàn thế giới để thu thập danh sách những người tham gia ký tên vào những lời kêu gọi hoặc đề nghị, thảo ra một thông điệp có ý nghĩa và xây dựng chiến lược. Sáng kiến cấm mìn sát thương hoàn toàn làm cách mạng hóa nhận thức của nhiều người trên thế giới về mìn sát thương, trong đó có cả nhu cầu về việc giải quyết vấn đề nạn nhân của bom mìn và việc cấm mìn sát thương.

Hai ví dụ này cho thấy rằng nếu một vấn đề nào đó nổi lên trong cộng đồng phi chính phủ - thực sự là một cộng đồng của lương tâm - và các tổ chức phi chính phủ sử dụng các chân rết và mối quan hệ quốc tế của họ thì ảnh hưởng của nó sẽ được nhận biết không chỉ trong chính sách của Mỹ mà cả ở châu Âu và khắp nơi trên thế giới. Các chính phủ sẽ chăm chú lắng nghe bởi vì đó là tiếng nói của nhân dân.

Trong lĩnh vực nhân đạo, như tôi đã đề cập ở trên, các tổ chức phi chính phủ có ảnh hưởng rất lớn tới việc lựa chọn và số người sẽ được cho phép vào Mỹ hàng năm với tư cách là dân tị nạn tái định cư.

Nhìn chung, Mỹ là nước tiếp nhận người tị nạn tái định cư hào phóng nhất thế giới. Chúng tôi nhận khoảng 50% số người tị nạn do Cao ủy Liên hợp quốc về người tị nạn giới thiệu xin được tái định cư lâu dài ở nhiều nước trên thế giới. Và chúng tôi đã làm việc này vì, tất nhiên, đất nước của chúng tôi chính là do những người tị nạn lập nên. Và vì thế đây cũng chính là một nét tính cách dân tộc của chúng tôi.

Hàng năm khoảng 8% hạn ngạch nhập cư vào Mỹ được dành cho người tị nạn. Chính phủ Mỹ hỗ trợ về mặt tài chính, song các tổ chức tình nguyện - cộng tác với Quốc hội, Cục Dân số, Tị nạn và Nhập cư - mới có trách nhiệm tái định cư từng trường hợp người tị nạn cụ thể.

Chẳng hạn, năm nay, mức tiếp nhận của chúng tôi là 85.000 người. Toàn bộ 85.000 trường hợp người tị nạn đến nhập cư tại Mỹ sẽ được các tổ chức tình nguyện xử lý trước khi được chuyển cho các cộng đồng trong cả nước. Điều này đã dẫn đến việc chúng tôi lắng nghe một cách chăm chú những khuyến nghị của các tổ chức phi chính phủ này và xem xét liệu chúng tôi có thể đáp ứng mức tiếp nhận người tị nạn mà họ đề nghị. Nếu không có sự hỗ trợ, vận động và hiểu biết của họ, tôi không nghĩ là chúng tôi sẽ có một chương trình tái định cư người tị nạn chặt chẽ như thế trên đất nước này.

Nói như vậy có nghĩa là chúng tôi còn rất nhiều việc phải làm để đi vào các khía cạnh khác của chính sách đối ngoại. Đa phần trong chính sách đối ngoại là nội dung an ninh quốc gia, và vì thế việc đối thoại cởi mở sẽ bị hạn chế đối với những người không có hồ sơ an ninh rõ ràng hoặc những người không làm việc cho chính phủ.

Và, vì thế có nhiều vấn đề được đề cập tới trong Bộ Ngoại giao rất tiếc lại không tận dụng được sự tranh luận, khám phá và các ý tưởng của các tổ chức phi chính phủ.

Lĩnh vực của tôi liên quan tới các vấn đề toàn cầu ít mang tính chất bí mật hơn. Nhưng tôi cho rằng chúng tôi, với tư cách là một bộ, cần làm nhiều hơn nữa để mở rộng một cách có hệ thống tri thức của mình. Chúng tôi cần dựa vào những người, mặc dù không ở trong hệ thống chính phủ, có ý tưởng tốt về việc cái gì sẽ có hiệu quả, cái gì còn đang là vấn đề.

Hỏi: Các tổ chức phi chính phủ sử dụng những công cụ nào để gây ảnh hưởng tới quá trình hoạch định chính sách đối ngoại?

Taft: Chúng ta sẽ thấy nhiều hoạt động cụ thể, sẽ thấy các trang web. Nhiều tổ chức phi chính phủ có các chiến dịch vận động theo nhiều vấn đề. Họ đều xuất bản các bản tin riêng. Các tổ chức phi chính phủ đều có ban giám đốc mà các giám đốc này đều có ảnh hưởng lớn trong cộng đồng của họ. Cũng có những tổ chức phi chính phủ là hiệp hội của các hiệp hội, kết nối các tổ chức phi chính phủ có cùng những mối quan tâm để hình thành một liên minh.

Liên minh lớn nhất có hoạt động quốc tế là InterAction do tôi đứng đầu trước khi tôi chuyển sang Bộ Ngoại giao. Để tuyên truyền thông điệp của mình, cách làm của chúng tôi là cộng tác chặt chẽ với tất cả các tổ chức thành viên, cùng

xây dựng hai hoặc ba thông điệp mà chúng tôi muốn gửi đến Quốc hội trong năm đó. Và tất cả chúng tôi đều muốn chuyển tới Quốc hội cùng một thông điệp.

Khi tôi còn là chủ tịch của InterAction, có một thông điệp mà chúng tôi đưa ra là Mỹ cần tăng cường viện trợ cho nước ngoài và nhân dân Mỹ ủng hộ khái niệm viện trợ cho nước ngoài.

Chúng tôi bắt đầu với cái gọi là Chiến dịch Một phần trăm, với mục đích giải thích cho mọi người hiểu rằng chưa đầy 1% của mỗi đồng đô la thu được từ thuế được dùng để phục vụ các vấn đề đối ngoại. Và thực sự là chiến dịch đó đã thu hút được sự chú ý. Đó là bốn năm trước đây khi chiến dịch mở màn. Đáng tiếc là tất cả những tài liệu giới thiệu và biểu tượng mà InterAction đã dùng trong chiến dịch đó đến nay tôi vẫn có thể sử dụng được, bởi vì các hoạt động đối ngoại hiện vẫn chỉ chiếm dưới 1% nguồn thu từ thuế của Mỹ.

Hỏi: Bà có thường tham khảo ý kiến của các tổ chức phi chính phủ khi hoạch định các chính sách về dân số, người tị nạn và nhập cư không? nếu có, bà sử dụng những phương tiện nào?

Taft: Chúng tôi thường gửi fax tới những người có quan tâm nói rằng: "Đây là những gì mà chúng tôi đang suy nghĩ. Nếu quý vị có ý kiến gì, xin hãy liên hệ với chúng tôi". Chúng tôi còn thường xuyên sử dụng một diễn đàn là các phiên họp của Bộ Ngoại giao. Đối với những các nhân hoặc tổ chức không thể tới tham dự, chúng tôi sẽ nói chuyện bằng điện thoại.

Hỏi: Có lý do nào cho việc không khuyến khích ảnh hưởng của các tổ chức phi chính phủ đối với quá trình ra quyết định của chính phủ Mỹ?

Taft: Các tổ chức phi chính phủ là do các công dân lập nên và họ có quyền được lắng nghe. Và đó chính là điều chúng tôi đang gắng thực hiện. Tuy nhiên, chính phủ phải duy trì quyền đánh giá và quyết định về những khuyến nghị nhận được. Đôi khi, nếu tổ chức phi chính phủ không thích những gì họ nghe thấy từ các nhà hoạch định chính sách, họ có thể sẽ phản đối chính sách đó và đưa vấn đề này ra trước Quốc hội hay báo chí. Nhưng tôi cho rằng chúng ta đã thu lợi rất nhiều từ việc đối thoại thường xuyên với họ. Chúng tôi không phải lúc nào cũng đồng ý với họ về mọi thứ, nhưng tất nhiên - ít nhất là trong nội bộ Cục Dân số, Tị nạn và Nhập cư - cho đến nay vẫn duy trì được mối quan hệ chặt chẽ với những người ủng hộ công việc mà chúng tôi đang làm, một phần vì chúng tôi đã được thông tin bởi những kinh nghiệm và ý tưởng của các tổ chức phi chính phủ.

Hỏi: Làm thế nào mà chính phủ Mỹ cân bằng được những quan điểm của các tổ chức phi chính phủ với các nhóm có những mối quan tâm khác sao cho không xem nhẹ bất kỳ nhóm nào trong quá trình ra quyết định về chính sách đối ngoại của mình?

Taft: Chúng tôi cố gắng mở rộng cuộc thảo luận tới các nhóm có nhiều quan điểm khác nhau. Chẳng mấy khi người ta thực sự thoải mái khi phải tập trung các nhóm đối lập lại với nhau mà không có sự cân bằng giữa họ. Vì thế đại đa số các phiên họp đều có những người tham dự đại diện cho một diện rộng các ý kiến khác nhau. Bằng cách đó, chúng tôi sẽ không bao giờ chỉ thu nhận được một quan điểm mà chúng tôi thấy hợp lý, hoặc chỉ một quan điểm hoàn toàn đối lập với cái mà chúng tôi mong muốn.

Hỏi: Làm thế nào để các tổ chức phi chính phủ hoạt động hiệu quả hơn trong nỗ lực gây ảnh hưởng đối với các chính sách đối ngoại?

Taft: Theo tôi, thách thức thực sự đối với các tổ chức phi chính phủ là cộng tác rộng rãi hơn với các đối tác ở các khu vực khác của thế giới, đảm bảo rằng họ vẫn duy trì đối thoại, và được thông tin đầy đủ về những mối quan tâm và vấn đề cụ thể đang diễn ra ở các nước khác. Bằng cách đó, khi chúng tôi lắng nghe ý kiến của các tổ chức phi chính phủ, họ hiểu và có thể lồng vào bối cảnh chung những vấn đề mà các đối tác của họ quan tâm, rồi khuyến nghị cho chúng tôi về những vấn đề đó.

Tôi thấy hiện nay ngày càng nhiều mạng lưới như thế của các tổ chức phi chính phủ Mỹ và các đối tác của họ đang xuất hiện. USAID đã dành nhiều thời gian và tiền bạc để hỗ trợ sự thành lập các tổ chức phi chính phủ ở các nước đang phát triển và Liên Xô cũ. Nhưng tôi cho rằng các tổ chức phi chính phủ Mỹ cần liên hệ rất chặt chẽ với các tổ chức phi chính phủ cấp cơ sở ở các nước khác để đảm bảo rằng chúng ta nắm bắt được những nhu cầu ở các nước tiếp nhận viện trợ của Mỹ.

Hỏi: Theo bà, có thể làm gì để tăng mức độ thường xuyên của các cuộc đối thoại giữa các tổ chức phi chính phủ lớn hoạt động trong lĩnh vực đối ngoại và Bộ Ngoại giao?

Taft: Mỗi vụ, cục khu vực, chức năng hay chính sách trong Bộ Ngoại giao đều xây dựng Kế hoạch chiến lược riêng - đó là một tài liệu được chuẩn bị kỹ càng, đề ra những vấn đề quan tâm chính, sắp xếp thứ tự ưu tiên và nêu rõ chi tiết cách thức thực hiện nhằm đạt được những mục tiêu đó. Tôi hy vọng chúng tôi sẽ mở ra một tiến trình ngay từ đầu chương trình lập kế hoạch chiến lược đó để kiểm chứng lại liệu những mục đích mà chúng tôi cho là quan trọng có đồng thời quan trọng đối với các tổ chức phi chính phủ hay không.

Chúng ta cần huy động các cơ quan nghiên cứu cùng tham gia. Chúng ta cần lôi kéo cả các nhóm kinh doanh và lao động nữa. Chúng ta cần thu nhận sự đóng góp của bất kỳ nhóm nào có tham gia trong các vấn đề quốc tế. Tôi cho rằng việc này có thể làm việc này thông qua các Phiên họp của Thành phố, cũng có thể thông qua các trang web để tạo ra một quá trình liên kết hoạt động với thông điệp "Nếu bạn thực sự quan tâm tới vấn đề này, đây là một số điều mà chúng tôi đang nghĩ tới. Nếu bạn có ý kiến gì, xin hãy cho chúng tôi được biết".

Có thể chúng ta sẽ thấy rằng có rất nhiều người quan tâm. Chúng ta phải làm việc có hiệu quả vì chúng ta không có đủ thời gian và nhân lực để thực hiện các hoạt động có vấn đề rộng rãi. Song với công nghệ mới và một thái độ cởi mở, tôi cho rằng chúng ta sẽ có khả năng làm được cái gì đó.

Hỏi: Theo bà, vai trò của tổ chức phi chính phủ nên được tăng cường trong lĩnh vực nào?

Taft: Chúng ta không nên e ngại trong việc mở rộng quan hệ với các tổ chức này, và sự liên hệ với nhân dân phải là một quá trình hai chiều. Chúng ta muốn nói cho họ biết chúng ta đang làm gì và cũng cần có sự phản ứng của họ để phát hiện ra nhu cầu của họ là những gì.

Hoạt động trung cầu dân ý đôi khi cũng rất quan trọng vì nó giúp chúng tôi biết được những ưu tiên của các nước mà chúng tôi đang có quan hệ. Chúng tôi phải luôn luôn ghi nhớ rằng chính sách luôn phát triển, chứ không phải bị đóng chặt trong bê tông. Theo chúng tôi, thế giới này khá năng động và chúng tôi cần sẵn sàng tiếp thu những ý kiến về việc cái gì cần được cải thiện và làm thế nào để cải thiện nó tốt hơn.

Hỏi: Các tổ chức phi chính phủ có ảnh hưởng như thế nào đến vai trò và sự tham gia của Mỹ trong các tổ chức quốc tế như Liên hợp quốc và NATO?

Taft: Các tổ chức phi chính phủ là đối tác mạnh của nhiều cơ quan chuyên môn của Liên hợp quốc, đặc biệt là các cơ quan hoạt động nhân đạo. Hiệp hội Kế hoạch hóa gia đình của Liên hợp quốc cộng tác với và thông qua các tổ chức phi chính phủ trên khắp thế giới để thực hiện các chương trình của mình. Cao ủy Liên hợp quốc về người tị nạn làm việc với trên 400 tổ chức phi chính phủ, cứu trợ và viện trợ cho người tị nạn. Vì thế giữa họ có một mối quan hệ chặt chẽ mang tính tác nghiệp.

Tại các phiên họp lớn của LHQ - gồm cả Hội nghị Cairo về Dân số và Phát triển, Hội nghị Phụ nữ bắc Kinh và Hội nghị Thượng đỉnh Rio về môi trường - vai trò của các tổ chức phi chính phủ đóng vai trò chủ chốt trong việc giúp xây dựng các kế hoạch hành động, cố gắng cung cấp các khuyến nghị và hỗ trợ theo cách tốt nhất để xúc tiến vấn đề trên trường quốc tế.

Hàng ngàn người đại diện cho các tổ chức phi chính phủ từ khắp nơi trên thế giới đến dự các hội nghị này cũng chính là những người sẽ duy trì sự vận động, nhận thức và tiếp tục công việc của các hội nghị ở khắp nơi trên thế giới. Tôi cho rằng điều đó rất tuyệt vời.

Hỏi: Các tổ chức phi chính phủ có đóng vai trò gì trong mối quan hệ tương tác giữa các chính phủ với nhau?

Taft: Tôi nghĩ rằng họ có vai trò lớn hơn trong việc giúp cho các chính phủ của họ tiếp thu những chính sách mà các nước khác sẽ đề nghị và trong việc vận động được sự ủng hộ của họ đối với các chính sách này.

Tôi xin dẫn một ví dụ.

Chúng tôi đang chuẩn bị đưa ra một nghị quyết đối với vấn đề Trung Quốc tại ủy ban nhân quyền của Liên hợp quốc. Chúng tôi đã hội đàm với tất cả các chính phủ thành viên của ủy ban về Nghị quyết Trung Quốc này, và, đồng thời các tổ chức của người Tây Tạng trên khắp thế giới cũng đang đề nghị với chính phủ nơi họ đang hoạt động rằng "Chúng tôi muốn các ngài ủng hộ nghị quyết này". Chúng tôi cho rằng các chính phủ nên lắng nghe không phải chỉ riêng chúng tôi về những vấn đề đó mà cả từ chính nhân dân họ nữa.

Vậy là các nhóm hoạt động vì nhân quyền đang tham gia vào việc đặt nền móng cho đa số các nghị quyết của ủy ban nhân quyền của Liên hợp quốc bằng cách gây ảnh hưởng buộc các chính phủ của họ phải hành động đúng đắn khi tới Geneva. Trách nhiệm cơ bản của các tổ chức phi chính phủ trong lĩnh vực này là tạo ra môi trường, xây dựng các ưu tiên và thông tin cho các chính phủ của họ biết rằng luôn luôn có ý chí chính trị của nhân dân cho dù vấn đề bàn tới là gì.

Toàn văn bằng tiếng Anh của bài viết có trên Internet tại:

<http://usinfo.state.gov/journals/itps/0300/ijpe/pj51taft.htm>